

عنوان مقاله:

گونه های توازن در متن قرآن کریم نگاهی زبانشناختی و با تاکید بر جزء سی ام

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های تعلیم و تربیت اسلامی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

آزاده شریفی مقدم - استادیار گروه زبان های خارجی دانشگاه شهید باهنر کرمان

آناهیتا بردبار - عضو هیئت علمی آموزشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز

خلاصه مقاله:

در حوزه زبان شناسی، مفهوم توازن به نوعی تقارن صوری یا هماهنگی ساختاری در لفظ اشاره دارد که غالباً توسط حس (شنوایی یا بینایی) مخاطب قابل درک و تشخیص است. توازن با توجه به سطوح تحلیل زبان به انواع آوایی، واژگانی و نحوی قابل تقسیم است. منظور از توازن آوایی تکرار واحدهای آوایی همچون واج، هجا و یا مجموعه آن هاست. توازن واژگانی واژه های مکرر را شامل می شود که همگونی کامل و یا ناقص با یکدیگرند و توازن نحوی حاصل تکرار ساخت هایی با آرایش نحوی مشابه است. توازن به دلیل ایجاد نوعی هارمونی یا موسیقی در کلام، یک صنعت ادبی و لذا یکی از ابزارهای مهم زیبایی شناسی بحساب می آید. حال با فرض قطعی بر اینکه در کلام قرآن از ابزارهای زیبایی شناختی و صنایع ادبی بسیار استفاده شده است، هدف کلی این مطالعه بررسی توازن و گونه های آن در متن قرآن کریم با تاکید بر جزء سی ام می باشد. بررسی نتایج حاصل از جمع آوری داده اهی این مطالعه بیانگر آنست که در کلام قرآن به طرز برجسته ای از گونه های مختلف توازن استفاده شده است که خود می تواند یکی از عوامل زیبایی و جذابیت صوتی آن باشد. اهمیت این مطالعه به دلیل نقش مهمی است که توازن در انتقال معنا توسط صورت داشته، ابزاری صوری جهت سلامت و روانی بیان بوده و نیز اینکه به دلیل ایجاد زیبایی در کلام و هارمونی، ابزاری کارآمد جهت ارتباط با مخاطب است.

کلمات کلیدی:

توازن آوایی، توازن واژگانی، توازن نحوی، قرآن کریم، قاعده افزایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948519>

